

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

Mani mīļotie draudzes locekļi, dārgie avīzītes lasītāji, esiet visi sirsnīgi sveicināti Kunga Jēzus Kristus vārdā!

Esam izturējuši tik reti priekš mums karsto vasaru ar tās lielo sausumu, kas daudziem bija iepriecinājums baudīt siltās jūras valgmi, bet zemniekiem nesa ļoti lielus zaudējumus. Skaidrs, ka nekad visi nebūs apmierināti ar to, kas notiek dabā, sabiedrībā, pasaulē un Baznīcā. Dievs caur dažādiem notikumiem un pārbaudījumiem mūs māca pazemībā pieņemt Viņa svēto gribu, kas visbiežāk modernajiem cilvēkiem nav saprotama un pieņemama. Arī kristiešiem mūsdienās rodas lieli kārdinājumi sākt kurnēt pret Kungu un atkrist no Pestītāja dibinātās Baznīcas, izveidojot alternatīvu pseudo-kristieša dzīvi ārpus tās. Pirmos cilvēkus pazudināja lepnības grēks, kas nāk līdzī kā iedzimtā grēka mantojums katram dumpinieku Ādama un Ievas pēctecim. Šodien kristieši paši sevi atkal iznīcina ar to pašu lepnības grēku, jo atsakās ņemt Jēzus krustu un sekot Viņam pazemības Krusta ceļā savā ikdienas dzīvē. Aizvainojumi, sirdssāpes, pārmetumi, nosodījumi, negativisms, neiecietība vienam pret otru un atklāts naids sāk pārņemt kristiešu sirdis, kas liek viņiem pamest draudzi un vēlāk arī Baznīcu. Bet kāda ir realitāte??? - tas ir liels pazemības trūkums pašā kristietī dzīvot saskaņā ar Evaņģēlija mācību, ko lielākais vairums kristiešu atmet mūsdienās, pieņemot savu izveidotu teoriju un mācību.

Farizeja pazemotais muitnieks kaut iztālēm, bet tomēr atnāca uz templi un pazemīgi lūdza Dieva palīdzību, jo viņš ticēja un cerēja, ka vienīgi Dievs pazīst viņa sirdi un var viņu glābt. Šis cilvēks labi apzinājās, ko par viņu domāja, runāja un kā pret viņu izturējās iedomīgais un lepna farizejs. Tomēr patiesa mīlestība uz Dievu un īsta pazemība viņam deva spēkus un drosmi pārkāpt savām bailēm, pārestībām un cilvēku nosodījumiem pāri un turpināt nākt pie sava Tēva. Katram kristietim vajadzētu tam sekot!

Arī Jēzus tika savējo nodots, nosodīts, apspļauts, zaimots, šausīts un krustā sists. Bet Viņš pieņēma savu Krustu, kas ir visu mūsu atmesto krustu krusts, uz kura tika paaugstināts pasaules Atpestītājs. 14. septembrī mēs svinēsim mūsu draudzes lielākos svētkus — sv. Krusta paaugstināšanas svētkus. Jau vairāk kā 9 mēnešus mūsu draudzei ir jānes lielais ticības un pazemības pārbaudījumu krusts, kad esam zaudējuši savu mīļoto dievnamu. Iespējams, ka tad, kad tas mums bija, nebijām to pietiekoši novērtējuši un apmeklējuši. Tagad tik ļoti izjūtam, cik mums tā pietrūkst. Lēni un pakāpeniski Dievs mums māca, ka bez Viņa mēs nenieka nespējam. Tā ir Dieva pedagogija un pazemības skola. Kas izturēs līdz galam, tas būs ieguvis šo tik nepieciešamo kristietim tikumu — pazemību. Pateiksimies Kungam par šo mācību un dzīves krustiņiem! Esam nedaudz iemācījušies sākt pilnībā uzticēt visas mūsu problēmas Dieva Apredzībai, nesot arī lielākus upurīšus.

Pateicos tiem draudzes locekļiem, kuri atsaucās sirsnīgi lūgties, gavēt un uzpurēties par draudzi svētceļojumā uz Aglonu gan 14.-15.08., gan pāvesta vizītē 24.09. Un ir zināms prieks par Dievmāmiņas atbildi, ko saņēmām jau avansā 13.08., kad beidzot tika noslēgts līgums ar būvkonstruktoru par nepieciešamo dievnama glābšanas darbu projektu uz 14 118 Euro. Tā ir pirmā gaismiņa tuneļa galā, bet vēl ir jāiziet pašam tunelim cauri, intensīvi meklējot finanses dievnama restaurācijai. Tāpēc ierosinu šajā nodomā upurēt svētceļojumu uz pāvesta Misi Aglonā 24.09., kur būs zināmas neērtības pavadīt vairākas stundas ārā uz laukuma neparedzamos laika apstākļos, daudziem stāvēt kājās ilgas stundas. Pērn Fatimā es pats stāvēju 12 stundas kājās pāvesta vizītes dievkalpojumā, tāpēc labi zinu, ko tas nozīmē. Aglonā, protams, tas nebūs tik daudz, bet tas būs sava veida upuris, kuru varam šoreiz panest par savu draudzi. Mēs brauksim tikties ne ar pāvestu, bet ar pašu Kristu, kuru pāvests reprezentē vislielākā mērā kā Kristus autentiskais vietnieks virs zemes. Neviens cits garīdznieks nevar šo uzdevumu labāk izpildīt kā Svētais tēvs, Pētera pēctecis. Tie būs Latvijas baznīcas lielākie svētki mūsu Valsts simtgades svētku ietvarā. Aicinu tos ar prieku nosvinēt kā kristiešiem, kā savas Dzimtenes patriotiem kopā ar mūsu augsto viesi pāvestu, kurš speciāli atlidos pie mums, lai lūgtos kopā ar mums un par mums.

2.09. aicinām skolniekus, studentus un skolotājus uz jaunā mācību gada sākuma sv. Misi. Bet 8.09. apsveiksim Dievmāmiņu viņas Dzimšanas svētkos un 12.09. Vārda dienā. Lai Aglonas Māte mūs sargā un svētī! Pr. A. Solims

Latvija gadsimta zīmē

Latvija gadu simteņa kalna galā
Ar cerībām debesīs raugoties lūdzas:
"Tēvs mūsu, kas debesīs esi, Tevi lūdzam mēs,
Dāvā mums mieru un svētību savu!"
Un Latvijai svētība nāks.

Viņa Svētība pāvests, kas Romā,
Par Māras zemīti lūdzoties domā.
Cita pēc citas Dieva svētība Latvijā nāks.
Māras zemes tauta kā ūdeņi strautā
Pie Dievmāmiņas uz Aglonu plūdīs,
Altāra priekšā zemosies, lūdzies,
Svēto Trīsvienību godinās, slavēs.
Eņģeļu balsis līdz debesīm skanēs.

Svētais Dievs, svētais varenais Dievs,
Svētais mūžīgais Dievs, mēs Tevi lūdzam,
Apžēlojies, apžēlojies, apžēlojies par mums!
Marija, Marija, Marija, Māras zemes Karaliene,
Mēs tevi lūdzam, lūdz Dievu par mums!
Debess, zemes Karaliene, mēs Tevi lūdzam,
Lūdzies, lūdzies, lūdzies, lūdz Dievu par mums! V. Kalve

Svētību mums, Māte, dzīves ceļā dod!

Ir vasara ar silto saulīti un briestošām druvām, ar savu krāšņo ziedu rotu. Neskatoties uz sauso laiku, kad laukiem pietrūkst veldzes, dabā tomēr visi cīnās par savu izdzīvošanu. Tāpat arī cilvēkiem dzīvē jāpiedzīvo gan priecīgi brīži, gan ciešanas. Arī mūsu draudzē šogad to netrūkst.

Kā katru gadu mūsu draudze dodas uz Aglonu pie mūsu māmiņas - Māras zemes karalienes viņas svētkos. Arī šogad organizējam braucienu ar autobusu. Bija lielas grūtības nokomplektēt braucējus. Vienu brīdi cerības zuda, gribējās atteikt, bet tad būtu daudz nelaimīgu cilvēku, kas nevarētu nokļūt, jo ne visiem ir savs transports. Un tad nāca palīgā Dievmāte. To, ko mēs nevarējām izdarīt mēneša laikā, viņa to paveica pusstundas laikā. Es tev pateicos, Svētā Dieva Māte, ka tu sadzirdi mūsu lūgšanas, kuras mēs raidām uz tevi - arī visnecienīgākā tava bērna lūgšanas. Kad biju izmisumā, es apsēdos un lūdzu tavu palīdzību, jo pati es neko nespēju. Un notika brīnums, mana lūgšana tika uzklautā, un pēc 10 minūtēm sākas zvani, un dažu minūšu laikā tika saņemti pieteikumi no desmit cilvēkiem. Kā smags akmens novēlās man no krūtīm, kas visu laiku spieda sirdī.

Paldies visiem braucējiem par atbalstu un vienotību! No sirds pateicamies mūsu šoferim Alnim, kas atpakaļceļā visus laipni izvizināja pa mājām. Lūgšim Dievmāmiņas palīdzību arī braucienam uz tikšanos ar pāvestu Francisku! Pateicībā mēs noliecām galvas tavā priekšā, Svētā Dieva Māte, mūsu Valdniece, mūsu Aizbildne, mūsu vidutāja. Aizlūdz par mums pie sava Dēla!

Pazemībā un pateicībā: Antoņina Ratnieks

Aglonai

Aglona dārgā, Dzimtenē manā,
Tīk man šo vārdu skanēšana
Kā svētrīta zvanīšana
Latgalē manā.

Tur gaišākas debesis, baltāki bērzi,
Pie altāra tuvāk vesti tiek bērni.
Mirdz ezera spoguļi dzidri, zili,
Un svētrītos dievnami pārpārēm pilni
Dzimtenē manā.

Un avotos ūdeņi skaidri un tīri.
Ir ģimenēs Dieva bijīgi vīri.
Ikkatrā maija vakarā vēlu
Pie krusta nāk kopā, godā tur krustā sisto tēlu.

Bet augusta vidū sen visi to zina,
Kad brīnišķās Dievmātes svētkus svinam.
No tuvām, no tālām malu malām
Ļaužu straumes kā upes uz Aglonu plūst,
Dzied dziesmas veltītas Dievmātes godam.
Savas atvērtās sirdis viņai mēs dodam
Dzimtenē manā.

Un svētās Jaunavas altāra priekšā
Ar ticības degsmi, ar rožukroni
Ceļ acis pret svētā dievnama torni.
Un atveras debesu valstība,
Kur svētā Dievmāte uzņemta.

Tur ir manas Dzimtenes svētītā zeme
Un manas debesis atvērtās,
Pie Dievmātes debesīs uzņemtās.

Valērija Kalve

Aglonas Dievmātes svētki

Šogad tie bija īpaši man. Ar Dievmātes palīdzību un Dieva svētību viss sakārtojās tā, ka, neraugoties uz daudzajiem darbiem, varējām piedalīties Dievmātes Debesīs uzņemšanas svētkos. Kopā ar vīru bijām uzņēmības pilni upurēt vissvētāko nakti no 14. uz 15. augustu par visiem mūsu mīļajiem un mūsu draudzi, kam tik ļoti ir vajadzīga Dievmātes aizsardzība un Dieva palīdzība. Tas nebija viegli. Iespējams, ja ne mūsu prāvesta kaislīgā mīlestība pret ērģelēm un mana ziņkārība, es būtu nogulējusi visu nakti kādā no Aglonas baznīcas soliem vai stūriem un nekad nebūtu uzzinājusi kā spēlēt ērģeles. Nekad mūžā pat nebiju iedomājusies, kā varētu izskatīties ērģeļu daļa, ko pārvalda ērģelnieks. Šogad man bija iespēja to iepazīt. Gan iepazīties ar ērģelnieka darbu, gan ieraudzīt mūsu prāvestu kā ērģelnieku. Tik ļoti Dieva mīlestība var izpausties caur mums. Daudzu stundu garumā mūsu prāvests dziedāja un spēlēja dziesmas Dieva un Dievmātes godam, latviešu un latgaliešu valodās, neizmantojot nevienu nošu grāmatu. Mūsu luterāņu Veriņa noteikti teiktu "apbrīnojami, brīnišķīgi", bet mēs jau tā nemākam, mums vienmēr viss ir slikti. Ja tu nedziedi pēc notīm, tad tu nevari dziedāt vispār, un vienalga kā skan tava sirds. Agrā rīta stundā Aglonas bazilikā satiku kādu man ļoti tuvu un mīļu mūsu draudzes locekli, un bija skumji no viņas dzirdēt, ka viņa nevar nākt uz mūsu draudzi, jo vienmēr tur jūt kādu pārmetumu, kādu nosodījumu. Bet tā jau tas ir, ja tu nepagaršosi rūgto, tad nesapratīsi saldā garšu.

Upurēju šo bezmiega nakti arī kā pateicību Dievam un Dievmātei par visām reizēm, kad sargāja mani un manu mīļos pēc negulētām naktīm, kas jāpavada ceļā un darbā! Lai Dievs ir mūžam slavēts!

Baiba Čubatjuka

Aglonas svētki

2018. gada 15. augustā notika Vasaras Kristīgie svētki, Aglonas Dievmātes svētki, kuros es arī piedalījos. Bija prieks satikt mūsu draudzes locekļus, kā arī redzēt mūsu prāvestu Andri, kurš piedalījās svētās Komūnijas dalīšanā ar bīskapiem un daudziem citiem priesteriem. Bija prieks, ka, neskatoties uz darbdienu, šogad bija ļoti daudz cilvēku. Tiekamies pāvesta Franciska vizītē Latvijā 24. septembrī!

Lai Dievs jūs visus svētī! *Ivars Čubatjuks*

„Tablete” pret depresiju

Kārtējo reizi vēlos padalīties ar savām pārdomām par izlasīto, redzēto vai noklausīto. Ceru, ka tas uzrunās arī Jūsu sirdis.

Reiz pie kāda ārsta uz pieņemšanu bija atnākusi kāda gados jauna sieviete, izskatīga, veiksmīga, taču acīs nebija smaids. Dakterim viņa sūrojās, ka zaudējusi dzīvesprieku, nekā vairs neapmierina, nesniedz gandarījumu, jūtās vientuļa, sāk piemesties dažādas veselības likstas, jo, veidojot karjeru, nav bijis laika izveidot ģimeni. Žēlabu saraksts bija garš. Ārsts bija tradicionālās medicīnas atbalsītājs, konstatēja depresijas pazīmes, izrakstīja tabletes un nozīmēja nākamās vizītes laiku.

Sieviete devās uz aptieku, iegādājās zāles, devās mājās un gaidīja brīnumu. Protams, nekā viņas dzīvē daudz nemainījās. Uz nākamo vizīti viņa ieradās nedaudz ātrāk, apsēdās gaitenī un gaidīja, līdz pasauks. Pavērās apkārt un viņas skatu piesaistīja veca sieviņa, kas klīnikā strādāja par apkopēju. Veco sieviņu viņa bija ievērojusi jau iepriekšējā reizē, atcerējās tās pozitīvo starojumu un smaidu, ar kuru tā apveltīja katru klīnikas apmeklētāju un personālu. Vārds pa vārdam, un viņām izraisījās sirsnīga saruna. Jauno sievieti apbūra sieviņas pozitīvisms un dzīvesprieks, jaukā attieksme pret cilvēkiem. Viņa brīnījās: „Kur jūs ņemat spēku dzīvei? Kā jums izdodas savā vecumā būt tik dzīvespriecīgai un mundrai? Man nav spēka no rītiem saņemtīs un piecelties no gultas!”

Un vecā sieviņa viņai atbildēja: „Mīlā, tu gribi palīdzēt sev? Tad sāc palīdzēt citiem!” Un ļoti sirsnīgi pasmaidīja. Sieviņa turpināja: „Nedomā, ka mana dzīve ir bijusi rožu dārzs. Piedzimu kara laikā, pieredzēju badu, aukstumu, represijas. Pēckara gadi nebija viegli, vīrs agri nomira, dēls gāja bojā jaunības trakumā. Biju nonākusi dziļā depresijā, vientuļa un nekam nevajadzīga, un tāpat kā tev, negribējās līst no gultas ārā. Kādu dienu ejot pa ielu, skatiens apstājās pie kādas meitenes, kura, sarāvusies čokurā, tupēja pie veikala ieejas. Redzot viņas izmisumu, skumjās acis, nevarēju paiet garām, nepajautājot, vai varu kā līdzēt? Meitene nobijās, ierāvās sevī, taču sieviņas smaids spēja atvērt durtiņas uz meitenes sirdi. Protams, viņas stāsts bija daudz traģiskāks par manējo. Meiteni bija nodevuši vistuvākie cilvēki, ģimene. Un tad man palika kauns... Ko es čikstu un gaužos??? Man ir jumts virs galvas, darbs un daudz maz veselība. Un tā mēs katra savā nelaimē iegrimušās satuvinājāmies - es ieguvu mazmeitiņu, pēc kuras tik ļoti ilgojos, meitene ieguva vecmāmiņu un uzticamu draugu”.

Jaunā sieviete noklausījās stāstu ar asarām acīs. Un arī viņai palika kauns par savu žēlošanos. Viņa saprata, ka šai „slimībai” neviena tablete nav vajadzīga. Viņa piecēlās, abas sievietes apskāvās kā vistuvākās draudzenes. Jaunā sieviete smaidoša izgāja ārā, un lieki būtu piebilst, ka daktera kabinetā viņa vairs neatgriezās.

Šis ir stāsts ar laimīgām beigām. Pārdomāsim, kas mums traucē vai kādi apstākļi liedz uzrakstīt savu „stāstu” ar laimīgām beigām?

Jana Grizāne

„Kungs, kad esmu izsalcis, dod man kādu, kam nepieciešama maize; kad man salst, sūti man kādu, kas jāsasilda; kad esmu neapmierināts, dod man kādu, kas jāmierina; kad man nav laika, dod man kādu, lai uz brīdi

varētu tam palīdzēt; kad esmu zaudējis drosmi, sūti man kādu, kas jāiedrošina; kad man ir nepieciešama sapratne no citu pusēs, dod man kādu, kam nepieciešama manēja!”
/sv. māte Terēze/

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Pienācis laiks pateikties Dievam par visiem labumiem un padalīties ar savām pārdomām un piedzīvojumiem.

Katru gadu vasaras atvaļinājuma laikā mūsu ģimene cenšas ar automašīnu kaut kur aizbraukt atpūsties, paskatīties pasauli. Šogad tas arī nebija izņēmums, bet mēs nolēmām ceļot ar lidmašīnu. Plānojām apciemot radus Īrijā un Anglijā, kuri sen nebija bijuši Latvijā. Mēs nolēmām doties pie viņiem. Laicīgi nopirkām biļetes, un atlika gaidīt šo dienu. Laiks pagāja ātri. Paspējām ar šo ziņu padalīties ar tuvākajiem un mūsu prāvestu, bet viņš nebija īpaši priecīgs par šo braucienu, jo tas pārklājās ar Kapusvētkiem Lielvārdē. Bet neko jau nevarējām mainīt. Pienāca laiks doties ceļā. Pirms brauciena aizgājām uz baznīcu, prāvests vēl paprasīja, vai neesam pārdomājuši, un jokodamies pateica, kaut jūs reisu atceltu...

Agrā rīta stundā lidostā izgājām visas pārbaudes un gaidījām iekāpšanu lidmašīnā, kad mums paziņoja, ka lidmašīna tehnisku problēmu dēļ kavēsies uz 4 stundām. It kā nekā traks, jūs varētu padomāt. Bet problēma bija tā, ka mums vajadzēja pārsēties Londonā uz citu lidmašīnu, un mēs jau nevarēsim uz to paspēt. Paskatījāmies biļetes uz citiem reisiem, visas biļetes izpirktas, tuvākais reiss pēc trijām dienām, un arī cena ļoti dārga. Tajā momentā bijām šoka stāvoklī, atcerējāmies doto “ceļamaizi”. Ko darīt? Vai vispār lidot? Vai nelidot un pazaudēt visas biļetes? Ko bērniem pateikt: “Nu, nesanāca mums brauciens, piedodiet”, viņiem tas būtu pirmais ceļojums ar lidmašīnu. Grūti izteikt savus pārdzīvojumus skatoties acīs sievai, vai bērniem. Uz šīs nots varētu gandrīz beigt rakstu, bet mēs par kaut ko aizmirstam. LŪGŠANA! Uz ko tad paļauties? Tikai uz Jēzu, mūsu Dievu, mūsu glābēju! Mēs satikām lidostā kādu ģimeni, kuri bijuši šādā situācijā, viņi dzīvo un strādā Īrijā, un bieži brauc uz Latviju ar pārsēšanos. Starp Angliju un Īriju kursē prāmis, un tas bija glābiņš mums šajā situācijā. Protams, mēs aizlidojām pēc četrām stundām, Londonā nopirkām biļetes uz vilcienu, jo osta, no kurienes iet prāmis, atrodas salas otrā pusē pilsētiņā Holyhead, braucām ar ātrgaitas vilcienu un vēlā vakarā bijām ostā. Naktī iekāpām uz prāmja un sešos no rīta bijām Dublinā. Tālāk mūsu piedzīvojumi gandrīz beidzās. Gribu piebilst, ka, nezinot valodu, ceļot tā kā mēs ir diezgan grūti. Bet tomēr ar Dieva palīdzību mēs tikām savā galamērķī, Klarimorisā, pie krustmeitas uz dzimšanas dienu, par ko viņa ļoti priecējās. Beigās sveiki un veseli atgriezāmies mājās. Katram cilvēkam ir izmisuma brīži, kuros vajag labāk palūgties un paprasīt palīdzību Dievam, jo Viņš zina labāk, kā to atrisināt. Pateicos Jēzum, ka viņš mūs visus mīl.

P.S. Piedodiet, prāvest, ka padodamies cilvēciskajam vājumam, vainojām jūs par aviokompāniju, kuras dēļ mēs nokavējām lidmašīnu un mums radās zaudējumi. Bet viss ir Dieva rokās!

Ar cieņu: Vladimirs Čubatjuks

**Dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu
draudzē**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta
uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00**.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās,
piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. **19:00**.

2. septembrī: pl. 11:00 – sv. Mise un svētība
skolniekiem un studentiem pēc Jēzus Sirds
dievkalpojuma.

6.09. — Mēneša pirmā ceturtdiena:
pl. 18:00 — Svētā Stunda.

pl. 19:00 — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes
dzīvajiem locekļiem.

7.09. — Mēneša pirmā piektdiena:
Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. 19:00.

8. septembrī: Dievmātes Dzimšanas svētki
pl. 13:00 – sv. Mise ar Kristības sakramentu.

12. septembrī:

Vissvētākās Jaunavas Marijas Vārda diena
pl. 19:00 – sv. Mise.

**40 stundu dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Svētā Krusta kapelā**

**1. diena - 14. septembrī: Svētā Krusta
paaugstināšanas svētki – dievnama titulsvētki**
pl. 17:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un
adorācija līdz misei!
pl. 19:00 – svētku sv. Mise.

2. diena - 15. septembrī: Sāpju Dievmātes svētki
pl. 17:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un
adorācija līdz misei!
pl. 19:00 – svētku sv. Mise.

3. diena - 16. septembrī:
pl. 11:00 – sv. Mise, Vesperes un Pateicības himna
„Te Deum”.

**29. septembrī: Svēto Erceņģeļu Mihaēla, Gabriēla
un Rafaēla svētki**
pl. 13:00 – sv. Mise.

+++++
Draudzes vārdā izsaku vissirsnīgāko pateicību
Sandrai Niedrai no Kanādas par noziedotajiem
1000 Euro un Jānim Masēnam par dāsno
ziedojumu un atbalstu mūsu dievnama
restaurācijas darbos. Lai Dievs bagātīgi aizmaksā!

Uzmanību!

Iedrošinām piedalīties vēsturiskajā pāvesta
Franciska vizītē par godu mūsu Valsts 100
gadu jubilejai. Būs iespēja doties uz Aglonu
no draudzes ar autobusu 24.09. pl. 8:00, kas
pievedīs svētceļniekus pēc iespējas tuvāk
bazilikas laukumam. Kontaktēties par
braucienu ar Ninu: 26158141. Ņemt līdzi
saliekamo krēslīņu, lietus plēves, ūdeni,
pārtiku. Caurlaides varēs izņemt draudzes
mājā sākot ar 9. septembri pēc dievkalpojuma.

Apsveicam

Dzimšanas dienā:

Liviju Vovčenko (3.09.),
Mariju Laurinoviču un Irēnu
Kapeiku (8.09.), Ingrīdu
Jevsejevu (11.09.), Antoņinu
Vērdiņu (18.09.), Ģenovefu
Ranku (22.09.), Baibu Mazkalniņu (24.09.),
Kristīni Galvanovsku (26.09.) un citus.

Sveicam skolotājus, skolēnus un
vecākus, uzsākot jauno mācību
gadu! Aicinām to uzsākt ar labu
grēksūdzi un svētības izlūgšanos
svētās Mises laikā 2. septembrī.

Sirsnīga pateicība:

*Austrai Greckai, Jurim Pivoram un
Ninai Ratnieks par draudzes dīķa
iztīrīšanu, kas bija ļoti aizaudzis pa šiem
gadiem.*

*Visiem draudzes locekļiem, kuri upurēja
svētceļojumu uz Aglonu par mūsu
dievnama atjaunošanu.*

*Raitim Beitānam par topogrāfijas izveidi.
Lai Aglonas Dievmāte Jūs dāsni svētī!*

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija**
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Brāli un māsas Kristū!

Sirsnīgi lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A. Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze, Meža 18,

Lielvārde, LV-5070; Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv)
www.lielvardnieki.lv